Torstai 28. marraskuuta 2019

P9_TA(2019)0080

EU:n liittyminen Istanbulin yleissopimukseen ja muut toimenpiteet sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. marraskuuta 2019 EU:n liittymisestä Istanbulin yleissopimukseen ja muista toimenpiteistä sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi (2019/2855(RSP))

(2021/C 232/08)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU), Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan,

— ottaa huomioon naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen, joka avattiin allekirjoitettavaksi 11. toukokuuta 2011 Istanbulissa Turkissa, jäljempänä ”Istanbulin yleissopimus”,

— ottaa huomioon neljännessä naisten maailmankonferenssissa 15. syyskuuta 1995 hyväksytyn Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä YK:n erityisistunnoissa Peking + 5 (2005), Peking + 15 (2010) ja Peking + 20 (2015) hyväksytyt asiakirjat, joissa arvioidaan konferenssien tuloksia,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja erityisesti naisten oikeuksia koskevien YK:n oikeudellisten välineiden määräykset,

— ottaa huomioon 4. maaliskuuta 2016 annetun ehdotuksen neuvoston päätökseksi (COM(2016)0109),

— ottaa huomioon 11. toukokuuta 2017 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2017/865 naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta rikosoikeuden alalla tehtävään oikeudelliseen yhteistyöhön liittyvien asioiden osalta ([1]),

— ottaa huomioon 11. toukokuuta 2017 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2017/866 naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta turvapaikanhaun ja palauttamiskiellon osalta ([2]),

— ottaa huomioon 23. toukokuuta 1969 tehdyn valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen ja erityisesti sen 26 ja 27 artiklan,

— ottaa huomioon asiaa koskevan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön,

— ottaa huomioon 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/29/EU rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta ([3]),

— ottaa huomioon 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/99/EU eurooppalaisesta suojelumääräyksestä ([4]) ja 12. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 606/2013 yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta ([5]),

([1]) EUVL L 131, 20.5.2017, s. 11.
([2]) EUVL L 131, 20.5.2017, s. 13.
([3]) EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57.
([4]) EUVL L 338, 21.12.2011, s. 2.
([5]) EUVL L 181, 29.6.2013, s. 4.

— ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/36/EU ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2002/629/YOS korvaamisesta ([6]) sekä 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/93/EU lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta ([7]),

— ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa ([8]) sekä 13. joulukuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla ([9]),

— ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2019 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin tuomioistuimen lausunnon pyytämisestä siitä, ovatko ehdotukset Euroopan unionin liittymisestä Euroopan neuvoston yleissopimukseen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta sopusoinnussa perussopimusten kanssa, sekä liittymiseen sovellettavasta menettelystä ([10]),

— ottaa huomioon 11. syyskuuta 2018 antamansa päätöslauselman toimenpiteistä kiusaamisen ja seksuaalisen häirinnän ehkäisemiseksi ja torjumiseksi työpaikoilla, julkisissa tiloissa ja poliittisessa elämässä EU:ssa ([11]),

— ottaa huomioon 26. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman seksuaalisen häirinnän ja hyväksikäytön torjumisesta EU:ssa ([12]),

— ottaa huomioon 12. syyskuuta 2017 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston päätökseksi naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen tekemisestä Euroopan unionin osalta (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE)) ([13]),

— ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategiasta vuoden 2015 jälkeen ([14]),

— ottaa huomioon 8. joulukuuta 2008 annetut EU:n suuntaviivat naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja kaikkien naisiin ja tyttöihin kohdistuvien syrjintämuotojen torjunnasta,

— ottaa huomioon 3. joulukuuta 2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Strateginen sitoutuminen sukupuolten tasa-arvon edistämiseen vuosina 2016–2019” (SWD(2015)0278),

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeusviraston maaliskuussa 2014 julkaiseman kertomuksen naisiin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevästä EU:n laajuisesta tutkimuksesta ”Violence against women: an EU-wide survey”,

— ottaa huomioon 14. lokakuuta 2019 annetun Armeniaa koskevan Venetsian komission lausunnon naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen perustuslaillisista vaikutuksista,

— ottaa huomioon 28. marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/913/YOS rasismin ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin ([15]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,

([6]) EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1.
([7]) EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1.
([8]) EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.
([9]) EUVL L 373, 21.12.2004, s. 37.
([10]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0357.
([11]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0331.
([12]) EUVL C 346, 27.9.2018, s. 192.
([13]) EUVL C 337, 20.9.2018, s. 167.
([14]) EUVL C 407, 4.11.2016, s. 2.
([15]) EUVL L 328, 6.12.2008, s. 55.

Torstai 28. marraskuuta 2019

A. ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvo on yksi EU:n perusarvoista; ottaa huomioon, että oikeus yhdenvertaiseen kohteluun ja syrjimättömyyteen on Euroopan unionin perussopimuksissa ja perusoikeuskirjassa vahvistettu perusoikeus ja sitä olisi noudatettava kaikilta osin;

B. toteaa, että Euroopan tasa-arvoinstituutin (EIGE) tasa-arvoindeksin mukaan mikään EU-maa ei ole vielä saavuttanut kokonaan naisten ja miesten tasa-arvoa; toteaa, että sukupuoleen perustuvan väkivallan poistaminen on tämän tavoitteen saavuttamisen edellytys;

C. ottaa huomioon, että sukupuoleen perustuvan väkivallan torjuminen on yksi sukupuolten tasa-arvon edistämiseen tähtäävän EU:n strategisen toimintaohjelman (2016–2019) painopisteistä;

D. ottaa huomioon, että Istanbulin yleissopimuksessa esitetyn määritelmän mukaan ”naisiin kohdistuva väkivalta” tarkoittaa ”naisiin kohdistuvaa ihmisoikeusloukkausta ja yhtä syrjinnän muotoa, ja se käsittää kaikki sellaiset sukupuoleen perustuvat väkivallanteot, jotka aiheuttavat tai voivat aiheuttaa naisille ruumiillista, seksuaalista, henkistä tai taloudellista haittaa tai kärsimystä, mukaan lukien tällaisilla teoilla uhkaaminen, pakottaminen tai mielivaltainen vapaudenriisto joko julkisessa tai yksityiselämässä”;

E. ottaa huomioon, että Belém do Parán yleissopimuksen seurantamekanismin (MESECVI) mukaan naismurhalla tarkoitetaan naisen väkivaltaista kuolemaa sukupuolensa perusteella, tapahtuipa se perheessä, avosuhteessa tai missä tahansa muussa henkilöiden välisessä suhteessa, yhteisössä kenen tahansa henkilön toimesta tai valtion tai sen edustajien toteuttamana tai suvaitsemana joko teoin tai laiminlyönnein ([16]);

F. ottaa huomioon, että Istanbulin yleissopimuksessa määrätään, että on varmistettava kaikkien sen määräysten täytäntöönpano, ”erityisesti toimet uhrien oikeuksien suojelemiseksi, syrjimättä ketään esimerkiksi biologisen tai sosiaalisen sukupuolen, rodun, ihonvärin, kielen, uskonnon, poliittisen tai muun mielipiteen, kansallisen tai yhteiskunnallisen alkuperän, kansalliseen vähemmistöön kuulumisen, varallisuuden, syntyperän, seksuaalisen suuntautumisen, sukupuoli-identiteetin, iän, terveydentilan, vamman, siviilisäädyn, maahanmuuttajataustan, pakolais-aseman tai muun aseman perusteella”;

G. ottaa huomioon, että naisiin kohdistuva ja sukupuoleen perustuva sekä fyysinen että henkinen väkivalta, on yleistä ja vaikuttaa naisiin yhteiskunnan kaikilla tasoilla iästä, koulutuksesta, tuloista, sosiaalisesta asemasta tai alkuperä- tai asuinmaasta riippumatta;

H. ottaa huomioon, että sukupuoleen perustuva väkivalta on sekä naisten monilla elämänaloilla – työ, terveys ja taloudellisten resurssien saanti, valta ja tieto sekä henkilökohtainen ajanhallinta – kokeman rakenteellisen epätasa-arvon syy että sen seuraus; toteaa, että sukupuoleen perustuvan väkivallan torjuminen edellyttää sen syiden ja siihen vaikuttavien tekijöiden ymmärtämistä;

I. katsoo, että pyrittäessä selittämään naisiin kohdistuvan väkivallan yleisyyttä yhteiskunnissamme on tärkeää huomioida rakenteellinen tai institutionaalinen väkivalta, joka voidaan määritellä naisten alistamiseksi talous- ja yhteiskuntaelämässä sekä politiikassa;

J. ottaa huomioon, että naiset eivät ole kaikkialla EU:ssa tasaveroisesti suojattuja sukupuoleen perustuvalta väkivallalta, koska jäsenvaltioiden politiikat ja lainsäädäntö poikkeavat toisistaan;

K. katsoo, että oikeusjärjestelmät eivät useinkaan tarjoa naisille riittävää tukea; toteaa, että monissa tapauksissa uhri voi joutua kuulemaan halventavia kommentteja lainvalvontaviranomaisilta tai hän voi olla tilanteessa, jossa hän on riippuvainen jostakusta muusta, minkä vuoksi hän pelkää vielä enemmän ilmoittaa väkivallasta;

L. ottaa huomioon, että tällä vuosikymmenellä on maailmanlaajuisesti ja Euroopan tasolla voitu havaita näkyvä ja järjestäytynyt pyrkimys hyökätä sukupuolten tasa-arvoa ja naisten oikeuksia vastaan, mukaan lukien seksuaali- ja lisääntymisterveys ja -oikeudet;

([16]) https://www.oas.org/es/mesecvi/docs/DeclaracionFemicidio-EN.pdf

M. ottaa huomioon, että perusoikeusviraston tutkimuksessa vuodelta 2014 kävi ilmi, että kolmasosa kaikista Euroopan naisista on kokenut fyysistä tai seksuaalista väkivaltaa ainakin kerran 15-vuotiaana tai sitä vanhempana, 55 prosenttia naisista on kohdannut vähintään yhdenlaista seksuaalista häirintää, 11 prosenttia on kokenut verkkohäirintää, yksi kahdestakymmenestä (5 prosenttia) on raiskattu ja enemmän kuin yksi kymmenestä on kärsinyt seksuaalisesta väkivallasta, johon on liittynyt voimankäyttöä; ottaa huomioon, että monissa jäsenvaltioissa yli puolet murhan uhreiksi joutuneista naisista kuolee kumppanin, sukulaisen tai perheenjäsenen surmaamina; ottaa huomioon, että ainoastaan 14 prosenttia naisista oli ilmoittanut vakavimmista parisuhdeväkivaltatilanteista poliisille ja että vain 13 prosenttia oli ilmoittanut vakavimmista parisuhteen ulkopuolisista väkivaltatilanteista, mikä osoittaa, että valtaosa tapauksista jää ilmoittamatta; ottaa huomioon, että viime vuosien #metoo-liike on kannustanut naisia ja tyttöjä ilmoittamaan hyväksikäyttö-, väkivalta- ja häirintätapauksista;

N. ottaa huomioon, että EU:ssa esiintyy edelleen nykyajan orjuuden ja ihmiskaupan muotoja, jotka koskevat pääasiassa naisia; ottaa huomioon, että 71 prosenttia kaikista ihmiskaupan uhreista maailmassa on naisia ja tyttöjä ja että näistä naisista ja tytöistä kolme neljästä joutuu seksuaalisesti hyväksikäytetyksi ([17]);

O. ottaa huomioon, että verkkoväkivalta ja -häirintä aiheuttavat usein fyysisiä seurauksia ja vakavan uhan tällaisen väkivallan lisääntymisestä, koska ne innostavat verkon käyttäjiä jäljittelemään väkivaltaa ja häirintää, josta he ovat lukeneet, ja ryhtymään tällaisiin tekoihin;

P. ottaa huomioon, että jotkin naisten ja tyttöjen ryhmät, kuten maahanmuuttaja-, pakolais- ja turvapaikanhakijanaiset, vammaiset naiset ja tytöt, lbti-naiset ja romaninaiset, ovat risteävän ja moninkertaisen syrjinnän vaarassa ja siksi vieläkin alttiimpia sukupuoleen perustuvalle väkivallalle eivätkä pysty saamaan oikeussuojaa tai hyödyntämään tuki- ja suojapalveluja eivätkä käyttämään perusoikeuksiaan;

Q. toteaa, että sukupuoleen perustuvan väkivallan naisuhrit ja heidän lapsensa tarvitsevat usein erityistä tukea ja suojelua, koska tällaiseen väkivaltaan liittyy suuri toistuvan uhriksi joutumisen, pelottelun ja kostotoimien riski;

R. toteaa, että sukupuoleen perustuva väkivalta heikentää ihmisoikeuksia, yhteiskunnan vakautta ja turvallisuutta, kansanterveyttä, naisten koulutus- ja työllistymismahdollisuuksia sekä lasten ja yhteisöjen hyvinvointia ja kehitysnäkymiä;

S. ottaa huomioon, että altistumisella fyysiselle, seksuaaliselle tai henkiselle väkivallalle ja hyväksikäytölle on vakavia vaikutuksia uhreihin ja tämä voi aiheuttaa pysyvää ruumiillista, seksuaalista, emotionaalista tai henkistä haittaa tai taloudellista vahinkoa;

T. ottaa huomioon, että naisiin kohdistuvien rikosten tekijöiden rankaisemattomuutta esiintyy edelleen ja se on saatava loppumaan varmistamalla, että siihen syyllistyneet asetetaan syytteeseen ja että väkivallasta selvinneet naiset ja tytöt saavat asianmukaista tukea ja tunnustusta oikeusjärjestelmän puolelta; katsoo, että on perustavanlaatuisen tärkeää tarjota koulutusta naisiin kohdistuvaa väkivaltaa torjuville palveluntarjoajille, kuten lainvalvontaviranomaisille, tuomareille tai poliittisille päättäjille;

U. toteaa, että EU:n on yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet edistääkseen ja suojellakseen kaikkien naisten ja tyttöjen oikeutta elää ilman väkivaltaa sekä julkisessa että yksityiselämässä;

V. toteaa, että vaikka Istanbulin yleissopimuksen hyväksymisestä on kulunut kahdeksan vuotta, kaikki jäsenvaltiot eivät ole vielä ratifioineet sitä eikä myöskään EU;

1. tuomitsee kaikenlaisen sukupuoleen perustuvan väkivallan ja pitää valitettavana, että naiset ja tytöt ovat edelleen alttiita henkiselle, fyysiselle, seksuaaliselle ja taloudelliselle väkivallalle, mukaan lukien perheväkivalta, seksuaalinen häirintä, verkkoväkivalta ja -ahdistelu, raiskaus, varhaiset avioliitot ja pakkoavioliitot, naisten sukuelinten silpominen, niin kutsutut ”kunnian” nimissä tehdyt rikokset, pakkoabortit, pakkosterilisaatiot, seksuaalinen hyväksikäyttö ja ihmiskauppa sekä muut väkivallan muodot, jotka loukkaavat vakavasti heidän ihmisoikeuksiaan ja ihmisarvoaan; on syvästi huolissaan naisiin kohdistuvan väkivallan äärimmäisimpään muotoon, naismurhiin, liittyvästä ilmiöstä Euroopassa;

([17]) https://www.un.org/en/events/endviolenceday/

Torstai 28. marraskuuta 2019

2. pyytää neuvostoa saattamaan EU:n osalta kiireellisesti päätökseen Istanbulin yleissopimuksen ratifioinnin laaja-alaisen ja rajoituksettoman liittymisen pohjalta sekä kehottamaan kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan sen; kehottaa neuvostoa ja komissiota varmistamaan yleissopimuksen täysimääräisen sisällyttämisen EU:n lainsäädäntö- ja toimintakehykseen; muistuttaa, että EU:n liittyminen Istanbulin yleissopimukseen ei vapauta jäsenvaltioita sopimuksen ratifioinnista omassa maassaan; kehottaa jäsenvaltioita vauhdittamaan Istanbulin yleissopimuksen ratifiointia ja täytäntöönpanoa koskevia neuvotteluja ja kehottaa erityisesti Bulgariaa, Tšekkiä, Unkaria, Latviaa, Liettuaa, Slovakiaa ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa, jotka ovat allekirjoittaneet yleissopimuksen mutta eivät ole ratifioineet sitä, tekemään niin viipymättä;

3. tuomitsee jyrkästi joissakin jäsenvaltioissa ilmenneet yritykset peruuttaa Istanbulin yleissopimuksen täytäntöönpanemiseksi ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi jo toteutettuja toimia;

4. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan yleissopimuksen asianmukaisen täytäntöönpanon ja sen valvonnan ja osoittamaan riittävästi taloudellisia ja henkilöresursseja naisiin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan estämiseksi ja torjumiseksi ja uhrien suojelemiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjuntaa käsittelevän Euroopan neuvoston asiantuntijaryhmän (GREVIO) suositukset ja parantamaan lainsäädäntöään niin, että se vastaa paremmin Istanbulin yleissopimuksen määräyksiä;

5. korostaa, että Istanbulin yleissopimus toimii edelleen kansainvälisenä normina ja keskeisenä välineenä, jonka avulla kitketään sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa noudattamalla kokonaisvaltaista, kattavaa ja koordinoitua lähestymistapaa, jossa uhrin oikeudet asetetaan etusijalle, käsittelemällä laajasta näkökulmasta naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan ongelmia perheväkivalta mukaan luettuna, määräämällä sellaisista toimenpiteistä kuin väkivallan ennaltaehkäisy, syrjinnän torjunta, rikosoikeudelliset toimenpiteet rankaisematta jättämisen torjumiseksi, uhrien suojelu ja tukeminen, lasten suojelu sekä naispuolisten turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten suojelu, ottamalla käyttöön riskinarviointimenetelmiä ja riskiarvioita ja huolehtimalla paremmasta tiedonkeruusta sekä toteuttamalla tiedotuskampanjoita tai -ohjelmia, myös yhteistyössä kansallisten ihmisoikeus- ja tasa-arvoelinten, kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisjärjestöjen kanssa;

6. tuomitsee Istanbulin yleissopimukseen kohdistuvat hyökkäykset ja kampanjat, jotka perustuvat siihen, että sitä tulkitaan tarkoituksellisesti väärin ja sen sisältö esitetään yleisölle virheellisesti;

7. toteaa painokkaasti, että seksuaali- ja lisääntymisterveyttä ja -oikeutta koskevien palveluiden kieltäminen on naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan muoto, ja korostaa, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on useissa yhteyksissä todennut, että rajoittava aborttilainsäädäntö ja puutteellinen täytäntöönpano loukkaavat naisten ihmisoikeuksia;

8. korostaa, että tiedotuskampanjat, joilla torjutaan sukupuolistereotypioita ja patriarkaalista väkivaltaa ja edistetään nollatoleranssia häirinnän ja sukupuoleen perustuvan väkivallan suhteen, ovat perustavanlaatuisia välineitä tämän ihmisoikeusloukkauksen torjumiseksi; katsoo, että aiempaa laajemmat ja erityisesti murrosikäisiin nuoriin kohdistettavat syrjinnän torjumiseen perustuvat koulutusstrategiat ovat keskeinen väline pyrittäessä ehkäisemään kaikkia väkivallan muotoja ja erityisesti sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa;

9. korostaa, että jotta toimenpiteet sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi olisivat tehokkaampia, niihin olisi liitettävä toimia, joilla pyritään lisäämään väkivallan uhreiksi joutuneiden naisten vaikutusmahdollisuuksia ja taloudellista riippumattomuutta;

10. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan kaikille ammattihenkilöille, jotka ovat tekemisissä minkä tahansa sukupuoleen perustuvan väkivallan uhrien kanssa, asianmukaisen koulutuksen sekä asianmukaiset menettelyt ja ohjeet, joissa otetaan huomioon sukupuolinäkökulma ja asetetaan uhrin oikeudet etusijalle, jotta vältetään syrjintä, traumatisoituminen tai uudelleen uhriksi joutuminen oikeudellisissa, lääketieteellisissä ja poliisin menettelyissä; kehottaa tekemään tällaisia parannuksia, jotta saataisiin lisättyä tällaisista rikoksista ilmoittamista;

11. muistuttaa kannattavansa sitä, että perusoikeuksien ja arvojen ohjelmassa kohdennetaan 193,6 miljoonaa euroa erityisesti toimiin, joilla ehkäistään ja torjutaan kaikenlaista sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja edistetään Istanbulin yleissopimuksen täysimääräistä täytäntöönpanoa, ja korostaa, että on tärkeää osoittaa riittävästi rahoitusta myös jäsenvaltioiden tasolla;

12. palauttaa mieliin komissiolle esittämänsä kehotuksen tarkistaa vaikutustenarvioinnin jälkeen voimassa olevaa EU:n puitepäätöstä rasismin ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin niin, että siihen sisällytetään sukupuoleen, seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin ja sukupuoliominaisuuksiin perustuva vihaan yllyttäminen;

13. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan jo voimassa olevan asiaa koskevan lainsäädännön täysimääräisen täytäntöönpanon ja sen noudattamisen valvonnan;

14. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevien laadukkaiden eriteltyjen tietojen saatavuutta ja vertailtavuutta tekemällä yhteistyötä Eurostatin, Euroopan tasa-arvoinstituutin ja perusoikeusviraston kanssa tiedonkeruuta ja tutkimusta koskevien yleissopimuksen velvoitteiden mukaisesti; kehottaa jälleen komissiota perustamaan sukupuoleen perustuvan väkivallan eurooppalaisen seurantakeskuksen, jolla on täsmällistä ja vertailukelpoista tietoa (Euroopan tasa-arvoinstituutin naisiin kohdistuvan väkivallan seurantakeskuksen mallin mukaisesti);

15. korostaa, että on tärkeää ottaa käyttöön virallisia menettelyjä työpaikalla tapahtuvasta seksuaalisesta häirinnästä ilmoittamista varten sekä järjestää asiaan liittyvää koulutusta ja tiedotuskampanjoita keinona panna täytäntöön ihmisarvoista kohtelua työpaikoilla koskeva periaate sekä nollatoleranssiin perustuvan lähestymistavan soveltaminen normina; katsoo, että unionin toimielinten olisi näytettävä esimerkkiä tässä asiassa;

16. kehottaa parlamentin puhemiestä, puhemiehistöä ja hallintoa jatkamaan työskentelyä sen varmistamiseksi, että parlamentti on työpaikka, jossa ei esiinny häirintää eikä seksismiä, ja panemaan täytäntöön seuraavat toimenpiteet seksuaalisen häirinnän ja hyväksikäytön torjumisesta EU:ssa vuonna 2017 annetussa päätöslauselmassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti eli: 1) teettämään parlamentin kahta nykyistä häirinnän vastaista komiteaa koskeva ulkoinen tarkastus ja jakamaan sen tulokset julkisesti, 2) muuttamaan häirinnän vastaisten elinten kokoonpanoa ottamalla mukaan ulkopuolisia oikeus-, lääketieteen- ja hoitoalan asiantuntijoita, joilla on täydet äänioikeudet, ja 3) järjestämään kaikille parlamentin jäsenille ja kaikille henkilöstöryhmille pakollista koulutusta kunnioituksesta ja ihmisarvoisesta kohtelusta työpaikalla;

17. pitää myönteisenä, että valittu komission puheenjohtaja on sitoutunut lisäämään toimia, joilla pyritään kitkemään sukupuoleen perustuva väkivalta, tukemaan paremmin uhreja, tekemään EU:n liittymisestä Istanbulin yleissopimukseen yksi komission painopisteistä ja hyödyntämään perussopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia lisätä naisiin kohdistuva väkivalta EU:n tunnustamien rikosten luetteloon;

18. pyytää komissiota lisäämään sukupuoleen perustuvan väkivallan torjunnan seuraavan sukupuolten tasa-arvoa koskevan EU-strategian painopisteeksi sisällyttämällä siihen asianmukaisia toimintapoliittisia ja lainsäädännöllisiä sekä muita kuin lainsäädännöllisiä toimenpiteitä;

19. kehottaa komissiota esittämään säädöksen kaikenlaisen sukupuoleen perustuvan väkivallan, myös naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan, ehkäisemisestä ja poistamisesta; sitoutuu tässä yhteydessä tarkastelemaan kaikkia mahdollisia toimenpiteitä, myös verkkoväkivaltaa koskevia toimenpiteitä, hyödyntämällä SEUT-sopimuksen 225 artiklassa vahvistettua lainsäädäntöaloiteoikeutta;

20. kehottaa komissiota ja neuvostoa soveltamaan SEUT-sopimuksen 83 artiklan 1 kohtaan sisältyvää siirtymälauseketta sisällyttääkseen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja muut sukupuoleen perustuvan väkivallan muodot EU:n tunnustamien rikosten luetteloon;

21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille sekä Euroopan neuvoston parlamentaariselle yleiskokoukselle.